

Muzica este o armonie agreabilă în onoarea lui Dumnezeu și desfătarea permisă sufletului

Joh. Seb. Bach

1. Arcangelo Corelli (17 februarie 1653 Fusignano – 8 ianuarie 1713 Roma) a fost un compozitor și violonist, reprezentant de seamă al Barocului italian. Contribuția sa constă în principal în dezvoltarea genului *concerto grosso* și în îmbunătățirea violonistice. Nu se știu multe despre copilăria lui. A studiat vioara cu Giovanni Battista Bassani și compoziția cu celebrul cântăreț al trupei papale Matteo Simonelli. Primul său mare succes l-a cunoscut la vârsta de optsprezece ani la Paris și i-a deschis ușa către Europa. În 1685 a fost la Roma, la solicitarea Reginei Cristina a Suediei iar cardinalul Pietro Ottoboni a devenit marele său susținător.

Discipolii săi au fost Francesco Geminiani sau Pietro Locatelli. Corelli inspiră creația lui Antonio Vivaldi, Johann Sebastian Bach sau Georg Friedrich Handel. Creația sa cuprinde: Opus 1, 12 sonate în trio (1681) Opus 2, 12 sonate în trio (1685) Opus 3, 12 sonate în trio (1689) Opus 4, 12 sonate în trio Sonate (1694) Opus 5, 12 sonate pentru vioară și continuu (1700) Opus 6, 12 concerte grossi (1714) (postum).

Sarabandă (vechi dans popular spaniol, asemănător cu menuetul),

Gigă (vechi dans în tempo rapid, de origine engleză),

Badinerie (dans francez de origine populară cu caracter glumeț - fr. *Badinerie*= glumă)

2. Johann Sebastian Bach, tatăl unei dinastii muzicale (21 / 31 martie 1685, Eisenach, Turingia, Sfântul Imperiu Roman – 28 iulie 1750, Leipzig), compozitor german și organist considerat în mod unanim ca unul dintre cei mai mari muzicieni ai lumii și cel mai mare reprezentant al *Barocului* muzical. Operele sale sunt apreciate pentru profunzimea intelectuală, stăpânirea mijloacelor tehnice și expresive și pentru frumusețea lor artistică.. BWV este prescurtarea pentru *Bach-Werke-Verzeichnis* (din germană: Indicele operelor lui Bach), cel mai cunoscut catalog al operelor muzicale ale lui Johann Sebastian Bach. Această sistematizare a fost prezentată pentru prima dată de muzicologul german Wolfgang Schmieder în anul 1950. Numerele mai mari de 1080 au fost adăugate ulterior.

Concertul pentru două viori în re minor BWV 1043, p. I - Vivace

este unul dintre cele mai bune exemple de lucrări ale barocului musical și este compus între 1717 și 1723 în timp ce era dirijor de cor la Köthen.

3. Antonio Vivaldi (4 martie 1678,[[]Veneția – d. 28 iulie 1741, Viena), mare reprezentant al Barocului musical. Avea să fie mai bine de trei decenii profesor, dirijor și compozitor la *Pio Ospedale della Pieta*, un cămin pentru fetele orfane – „conservator” de viață (originea denumirii conservatoarelor de azi)., „Il Prete Rosso” (Preotul Rosu), nume datorat podoabei sale capilare, compune 768 de lucrări, potrivit catalogului efectuat de Peter Ryom (catalog R.V.), în 1977. Cele mai cunoscute rămân eeele patru *Anotimpuri* (1723) care au revoluționat tehnica violonistică.

Concertul pentru mandolină în do major, RV 425, a fost scris în 1725. Muzica constă în tratarea virtuoasă a instrumentului solo, a mandolinei și a interacțiunii dintre solist și acompaniamentul orchestrei.. Acest concert a fost transcris pentru chitară. Muzica din prima mișcare a concertului a

fost prezentată în filmul din 1979 *Kramer contra Kramer*.

I – Allegro, II – Largo, III – Allegro

„*Simfoniile din Salzburg*” sunt o serie de divertismente, K. 136, 1377, 138 de Wolfgang Amadeus Mozart. Mozart a scris multe divertismente, iar acestea sunt probabil, cele mai faimoase. Toate cele trei divertismente au fost compuse în 1772, când Mozart avea 16 ani și locuia cu familia sa la Salzburg, ca maestru de capelă onorific al curții arhiepiscopului Colloredo. *Divertismentul* este o muzică plăcută, destinsă, o „muzică ușoară” a timpului. Cele trei divertismente sunt scrise pentru cvartet de coarde: două viori, violă și violoncel, dar sunt adesea cântate cu o orchestră de coarde de dimensiuni mari. Nu sunt compoziții simfonice, în ciuda numelui lor popular.

Divertismentul în Re major, K.v. 136

I. Allegro, II. Andante, III Presto

I. IONESCU-GALAȚI

Absolvent al Conservatorului de Muzică din București, clasa de vioară, profesor George Manoliu, I. Ionescu-Galați a debutat ca solist alături de Orchestra Simfonică Radio în anul 1953, când a interpretat un concert pentru vioară și orchestră de Wieniawski.

Și-a continuat apoi studiile în arta dirijatului de orchestră, având privilegiul de a lucra, în perioada 1965-1968, cu Charles Münch și Pierre Dervaux, obținând, la terminarea studiilor, Diploma de Licență în dirijat de orchestră cu unanimitatea juriului. A urmat o perioadă de perfecționare cu Leopold Stokovski, la New York și Eugen Ormandy la Philadelphia.

Din anul 1970 a activat ca prim dirijor al orchestrei Filarmonicii Brașov, fiind numit și Director Artistic (1973-1997), iar în perioada 1988-1993 a fost numit și Director General Artistic al Filarmonicii din Istanbul.

I. Ionescu-Galați este fondatorul Festivalului Internațional al Muzicii de Cameră de la Brașov desfășurat anual fără întrerupere, începând din 1970, timp de 30 de ediții consecutive. Începând cu ediția a XXXI-a (2003), I. Ionescu-Galați a devenit Director de Onoare al Festivalului.

I. Ionescu-Galați a fost Director al Concursului Internațional de dirijat „Dinu Niculescu” de la Brașov.

În concertele sale a colaborat cu soliști consacrați precum: Radu Lupu, Valentin Gheorghiu, Dan Grigore, Lazăr Berman, Dmitri Bașkirov, Rudolf Kerer, Viktor Eresko, Magda Tagliaferro, Ion Voicu, Viktor Tretiakov, Ruggiero Ricci, Viktor Pikaisen, Ayla Erduran, Vladimir Orlov, Radu Aldulescu, Daniil Șafran, Costas Cotsiolis, ș.a.

A efectuat numeroase înregistrări Radio și TV la posturile naționale din Suedia, Spania, Grecia și, de asemenea, LP-uri și CD-uri editate de Casele „Philips”, „Sipario Dischi” și „Electrecord”.

I. Ionescu-Galați este invitat frecvent în juriul unor prestigioase competiții internaționale de dirijat din Italia, Norvegia și Turcia.

A susținut turnee de concerte în SUA, Japonia, Filipine, Singapore, Spania, Italia, Germania, Franța, Grecia, Austria, Suedia, Norvegia, Turcia, Rusia, Bulgaria, Republica Moldova. Cu cele două colective artistice ale Filarmonicii Brașov (Orchestra simfonică și Orchestra de cameră) a susținut turnee de concerte în Franța, Austria, Italia, Germania, Elveția, Spania, Grecia, Rusia, Polonia, Cehoslovacia.

I. Ionescu-Galați a fost invitat să evolueze în cadrul unor festivaluri muzicale internaționale, dintre care amintim: Festivalul de la Istanbul, de la Miami, Festivalul „G. Rossini” din Pesaro, ș.a.

Dintre realizările ultimilor ani se cuvin menționate: înregistrarea pe CD și prezentarea în concert a Cantatei „Carmina Burana” de Carl Orff cu Orchestra Filarmonicii din Istanbul și Corul German; concerte cu Orchestra Națională din Atena; în ianuarie 2001, prima audiere în Turcia a „Misei Tango” de Luis Bacalov, într-un concert extraordinar în care compozitorul a fost și solist alături de Orchestra și Corul Filarmonicii din Istanbul. Aceeași lucrare a fost prezentată într-un concert susținut la Ankara, și apoi la București, cu Orchestra Națională Radio.

Ca dirijor de operă a pregătit și a adus în fața publicului operele: „Nunta lui Figaro” de W. A. Mozart (regia Carmen Dobrescu) la Teatrul Liric din Brașov, itinerat și într-un turneu de peste 30 de spectacole în Austria (la Festivalul de la Salzburg), în Germania, Danemarca și Franța.

Muzician de aleasă calitate, spontan, autentic, cu o gestică elegantă, un adevărat profesor de orchestră pe parcursul repetițiilor, acesta este profilul dirijorului I. Ionescu-Galați.

Recunoașterea meritelor de excepție o constituie distincțiile primite: Diplomă de Onoare a Ministerului Culturii din Turcia, Membru de Onoare al Academiei „Suzuki” din Tokio, Marele Premiu pentru întreaga activitate - decernat de Colegiul Criticilor Muzicali în mai 2001, titlul de Cetățean de Onoare al municipiilor Brașov, Tg. Mureș și Ploiești.

Fundația pentru Dezvoltare Regională „Transilvania” Brașov, administrată de dl. Gheorghe Dușu în calitate de Președinte, a acordat maestrului I. Ionescu-Galați în cadrul galei „Superlativul Brașovului” anului 2003, Diploma de excelență pentru întreaga activitate închinată culturii române. În martie 2010, maestrul a fost onorat de către Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România cu Premiul pentru activitatea dirijorală.

Narcis Rusu:

S-a născut în Italia la data de 2 iunie 2004, apoi după câțiva ani se mută la Brașov unde începe studiul viorii în privat, absolvind ulterior Liceul Vocațional de Muzică "Tudor Ciortea". În prezent este student la Facultatea de Muzică Brașov, și urmează cursuri de măiestrie ale maestrului Ilarion Ionescu Galați.

Paul Pădureț

S-a născut la Brașov în data de 23 Iulie 1999. Începe studiul viorii în orașul natal, la Liceul Vocațional de Muzică "Tudor Ciortea", pe care îl va absolvi în 2018, continuându-și studiile la Universitatea Națională de Muzică din București, unde a absolvit programul de Licență sub îndrumarea domnului profesor Alexandru Tomescu. În prezent urmează cursuri de măiestrie ale maestrului Ilarion Ionescu-Galați la Brașov.

Mircea Suchici S-a născut la data de 16 iunie 1954, în Târgu Jiu, județul Gorj. Primul instrument studiat, în copilărie, a fost **mandolina**.

Începe studiul violoncelului la Târgu Jiu, cu doamna prof. Maria Racoți. Urmează studiile la Conservatorul "George Enescu" din Iași, la clasa prof. Reinhold Scheeser. În 1978, a absolvit Cursurile de Orchestră de la Bayreuth (Germania), la clasa profesorului Erich Berger, iar în 2010, cursurile Academiei Naționale de Muzică, din București, la clasa profesorului Cristian Brâncuși. Instrumentist de valoare, cu o bogată experiență profesională, Mircea Suchici și-a adus contribuția, ca violoncelist, la înființarea Filarmonicilor „Marea Neagră” din Constanța (1979) și „Ion Dumitrescu” din Râmnicu Vâlcea (1995), precum și la înființarea și afirmarea Orchestrei de cameră „Lyra Gorjului”, al cărei dirijor este și în prezent. A susținut recitaluri la Ploiești, Iași,

București (Sala "Dalles", Muzeul Literaturii Române), Râmnicu Vâlcea, Craiova, Târgu Jiu, fiind în paralel solicitat să participe la numeroase turnee peste hotare ale filarmonicilor din țară (Bacău, Craiova, Râmnicu Vâlcea, Ploiești). Din 1980, este membru al Orchestrei „Oltenia”, din Craiova, până în anul 1987, când devine profesor al Școlii Populare de Artă și al Liceului de Muzică „Constantin Brăiloiu”, din Târgu Jiu. "Deopotrivă artist instrumentist, dirijor și compozitor, Mircea Suchici reprezintă tipul artistului versatil, care, în aproape 40 de ani de carieră în slujba muzicii explorează constant și continuu subtilitățile artei sunetelor." (Petre Cichirdan, culturaarsmundi.ro, 4.12).

Prof. dr. Mihaela – Sanda Popescu